

DJABEL

ROK 15.

Nr. 3.

Wychodzi dwa razy na miesiąc. — Administracya w głównym Rynku Nr. 30. — Rękopismów nie zwraca się, ale bywają niszczone.

Przedpłata kwartalna: w Krakowie 1 złr., z przesyłką pocztową 1 złr. 15 c., w Niemczech 2 marki.

Prenumeratę listy i artykuły należy nadsyłać do handlu R. Ludwińskiego, Gł. Rynek Nr. 30 (pod adresem: Redakcja „Djabła“.

W umieszczaniu ogłoszeń pośredniczy: G. L. Daube et Comp. Central Annoncen Expedition Frankfurt a M.

Numer pojedynczy 20 ct.

NIE BUDRYSY.

Macierz stara, pocziwa, różnych synów przyzywa
I tak rzece: „słuchajcie mnie dzieci!
Gorzkie moje jest życie, w łachmanach mnie widzicie,
Ale podłość czei mojej nie szpeci.

Chociaż głodno, ubogo — nie skrzywdziłam nikogo,
Nie brudnego nie wala mej duszy.
I wam dziatki wciąż prawię: że żyć straszniej w niesławie
Niżli umrzeć — chociażby w katuszy.

Więc też serce me wierzy, że hartownych rycerzy
Wychowała przed Bogiem z mych synów;
Którzy w żadnej potrzebie — wstydu rodnej kolebie
Nie przyniosą spełnieniem psich czynów.

Dziś w potrzebie matczynéj, muszą w drogę pójść syny,
Pójść do Wiednia z poselskim mandatem.
Przynieście mi cześć, sławę, ciężkiej doli poprawę;
Bądźcie piękni czynami przed światem!“

Postowie się wybrali, dzielni jakby ze stali,
Że centralizm aż schował walk plany —
Macierz czoło podniosła, ich powagą wyrosła,
Świat ją cenił, choć widział łachmany. —

Gdzieś od Wiednia złe wieści, wiatr dokoła szeleści..
Macierz staje przed domem struchlała;
I dostrzega z daleka, jak Duch sromu przywleka
Dwóch jej synów — aż z bólu zmartwiała.

„Gdzie cześć? (pyta po chwili) — Z czem wy do dom wrócili?
Mówcie nędzni!“ — i mózgi ich wstrząsa...
I zagląda w ich serca... widzi jak je rozwierca
Robak hańby — jak głodny je kąsa.

I shańbionych odtrąca dłoń — pogardą karząca,
Suche oko spogląda w przestrzenie:
Czy nie wlecze Duch sromu nowych brańców do domu,
Skończyło się już, czy nie? cierpienie.

I tak stoi wśród ciszy — cierpi strasznie, bo słyszy
Jak wrogowie szczekają zajadli...
O! wy, coście dla zysku cześć narodu w bagnisku
Zaszargali — bodajście przepadli!

O przewrotni handlarze, plugawiący ołtarze,
Chociażby spryt wyciągnął was z błota,
Zawsze Polska wam powie: żeście grzeszni synowie,
Że ten czyn wasz to hańba, sromota.

Dumanie pana Jacentego.

W zeszyłym tygodniu wpada do mnie kum i powiada, że dano znać do wszystkich cechów, że umarł niejaki pan Szujski profesor — więc trzeba aby cechy na pogrzeb wystąpiły z chorągwiami. „Różnych cechów starszyzna (rzecze dalej) zapytywała mnie niby człeka uczzonego co robić, bo co prawda tego pana nie znali oni wcale — gdyż on podobno tylko dla bardzo uczonych ludzi pisywał mądre książki — ale ja im na to rzekłem, że powinni pójść wszyscy z chorągwiami bo to był człowiek uczciwy, pracowitości niezmiernej, Polskę na swój manier kochał bardzo, a nadewszystko gorąco wierzył w Pana Boga. Oni mnie zróżnieli, podziękowali i sprawić się przystojnie obiecali. Nie wiem kumie czym to moje gadanie dobrze wykonywał ale to wiem, że mi coś jakos tak jest, że przychodzę do was umyślnie aby zapytać czym miał recht czy nie — bo to jak wiecie nieboszyk miał być podobno Stańczykiem“.

I pocziwy kum westchnął głęboko, ale ja mu na to odrzekł: Dobrzeście kumie zrobili — koło grobu nie wszczęcia się nigdy waśni — bo to grzech w obec Boga a wstyd w obec świata. Nieboszyk był stańczykiem, ani nim już nie jest, a że przytem gorąco jakieście i cechowym rzekli, kochał na swój sposób ojczyznę i był wielkim religiantem, więc mu się należy wspólna bratnia nad grobem modlitwa. Tylko zbir moskiewski pastwi się nad ciałem zmarłego przeciwnika. Człowiek szlachetny uklęka przed włokami, chyli czoło i mówi: „Daj mu tam Panie, wieczny odpoczynek i odpusć mu wszelkie winy! Dobrzeście kumie zrobili i nie tylko że cechy powinny pójść z chorągwiami ale pójdziemy i my i Kundusia moja.“ Kumowi widocznie spadł z serca kamień a Kundusia i ja przyodziewszy się przystojnie — poszliśmy z serdeczną intencją oddać zmarłemu ostatnią chrześcijańską przysługę.

Zgorszyłem się jednak nie pomalą, gdy m one po rogach zobaczył afisz oznajmujące — co tam wszystko nie będzie na owym pogrzebie. Że do cyrku albo na komedję wabią ludzi takimi sztuczkami to rzecz zwyczajna — ale żeby sobie z pogrzebu zasłużonego męża robić takie komedje, to przyznam się, nie wydaje mi się rzeczą ani przyzwoitą ani godziwą. Bo na co to pytam się, były potrzebne afisze zapowiadające gdzie kto ma stać, gdzie profesor uniwersytetu, gdzie fikajter a gdzie radea, kiedy ci panowie łąco bez afiszów porozumieć się o to mogli — a dla fikajrów jeden policyant był dostateczną wskazówką. Ale zwyczajnie tym panom co urządzali pogrzeb — nie tyle szło o oddanie zmarłemu należnej czei — ile o reklamę dla własnego stronnictwa i uderzyli w wielki dzwon aby luda jak najwięcej zwołać, aby potem mogli powiedzieć: patrzcie jaki nasze stronnictwo ma mir u naroda.“

To mi przypomnia jednego płociennika, co sprzedawał zleżate płótno i oszukiwał na łokciach — a miał przytem bardzo uczciwą i dobrą żonę, którą wszystkie lubili. Otóż, kiedy ta biedaczka przeniósła się do wieczności — muóstwo luda — szło za jej trumną — a małżonek przypisał się z tego jak owa kawka na kościele — ścisnął ludzi za rękę dziękując za uczczenie jego firmy i wcisnął im cenniki swych płócien przy tej sposobności. — Aż mu jeden rzeźnik palnął prosto z mosta: „Idź waś do djabła, bo my tu nie dla ae pana przyszli, jeno dla nieboszczki i nie dla tego, że była żoną ae pana — bo tego się jej nie chwali, jeno, że była uczciwa a dobra niewiasta.“

Szkoda, że ów rzeźnik przeniósł się już także do wieczności, bo mógłby być z okazji owego pogrzebu także palnąć coś podobnego — bo tu także z poważnej uroczystości zrobiono sobie reklamę i widowisko. To też ludzie zamiast iść w masie z powagą i smutkiem za trumną, stawali po oknach, na schodach kościołów i innych wysokościach niby na trybunach, bo ciekawość ich podrażniono owemi szumnymi zapowiedziami i jaki taki rad był wiedzieć, jak to będzie wyglądał pogrzeb kosztownego kraju. Ja sam przyznam się spodziewałem się jakichś nadzwyczajności — a tymczasem nie więcej nie widziałem nad to cośmy tu zrobili na pogrzebie jednego uczciwego mieszczanina, tylko, że się latarnie nie świeciły we dnie, że nie było ani pana Marszałka, ani profesorów, ani uczniów — ani Prezydenta i Rady miejskiej, ani straży pożarnej i akcyzowej, ani magnackich powozów. No, ale ci panowie i bez tego byłiby na pogrzebie p. Szujskiego, skoro nieboszyk był profesorem i postem i inne piastował godności.

Krótko powiedziawszy z pogrzebu zrobiono paradę tylko, co moją Kundusie zgorszyło bardzo, i choć wzięta z sobą chusteczkę do nosa z intencją, że się napłaczę jak zwyczajnie na pogrzebie — to ani łezki nie uroniła, tak jakoś zimno i „urzędownie“ jak kum zauważył, ten pogrzeb się odbył. To też nie poszliśmy już na sam cmentarz, ale od florjańskiej bramy wróciliśmy za przykładem księdza Biskupa do domu — zmówiwszy przedtem za duszę zmarłego: Wieczne odpoczywanie.

W CUKIERNI.

— Jestem członkiem towarzystwa tartrańskiego.

— A ja nie.

— Mam za to prawo wstępu do Zakopanego.

— Ja także.

— Chodzenia po górach i korzystania ze schronisk.

— Ja także.

— Tak? Więc za cóż ja właściwie płacę 3 zlr. rocznie?

— Albo ja wiem? Zapewne za rocznik.

— Ależ on 3 guldenów nie wart wcale.

— Za możność wygadania się na walnem zgromadzeniu.

— Ależ ja nie gadam wcale.

— Za wolny wstęp do kasyna w Zakopanem.

— Gdzież tam wolny — kiedy nam za to płacisz teraz kaźa.

— To powinszować wam takich pregratyw.

Nasi demokraci.

Miał ten człek dużo racji, (Coraz więcej temu wierzę), Co rzekł: nie ma demokracji U nas — tylko na papierze.

Bo co który postępowy Wyrośnię drugim nad głowy, Miał być wodzem swoich stanów, Rejeruje wnet do panów.

Debiutuje w pańskiej roli, A gdy trudno mu to — woli Być lokajem u magnatów Niżli wodzem demokratów.

A znów inni choć wytrwali W charakterze demokracji, Miał być czyści, miast być biali, Zaszargali polskie szaty.

Na poselskiej siedząc ławie W brudnej się skalali sprawie, I ten sztandar co dzierżyli, Upadł nisko w jednej chwili.

Dzisiaj lada duren może Prawić dużo o honorze, Znać się wraz z onym osłem, Nad demokratycznym posłem.

Gdyby który bąd z ich klikki, Zrobił świństwo — mniejsza o to — Umieiliby stłumić krzyki I przed światem zakryć błoto.

Ale wam trybunom ludu Szkodzi chociażby cień brudu, Nie uczciwe wasze czyny To jest woda na ich młyny.

Wy wiedzieli dobrze o tem Jednak się skalali błotem, A niechże was porwą kaci Zeście tacy demokraci.

List Djabelski

z okazji czterdziesto-dniowego postu.

Mili bracia! Ponieważ wielu z was uważyło się za uspokojonych w sumieniu swoim, skoro w dniu postu zje szczeniaka albo sandacza zamiast poledwicy, omlecia zamiast kotleta a zółwiową zupę zamiast rosółu — przeto ja dbały o wasze duszne zbawienie czuję się w obowiązku ostrzedz was, że takie zachowanie

postu błaga jest i kpinami i jeżeli nie chcecie podobni byli faryzeuszom, pościeście wstrzymajcie się od tego, co istotnem umartwieniem dla was jest.

A więc ty ojeze duchowny, który podług przysłowia: Inter pisces vinum mices, w postne dnie utrapiasz się winem dla łatwiejszego strawienia obfitego zapasu ryb w wnętrznościach twoich pogrzebanych — masz nie obladowywać wnętrzności twoich a tem samem i skrapianie ich winem zbytecznem ci będzie.

Ty Jaśnie Wielmożna Dewotko, która z postnimi potrawami w żołądku biegasz z bajkami od domu do domu szarpając sławę bliźnich — jeżeli istotnie chcesz pościć i umartwiać się — zamknij na kłódkę usta twoje, przynajmniej we środy, piątki i soboty — a będziecie to post miły bardzo Bogu i ludziom użyteczny.

Ty połączany panieciu, który po smaczny postnym obiadku pędzisz co tchu do resursy aby tam trawić noc na grze w karty — wstrzymaj się w czasie postu od tej rozrywki a powiem, że pościsz prawdziwie.

Ty, który zasie lubisz niewiasty płocze, rozmowy próżne — unikaj ich — a zareczyć ci mogę że większa radość będzie w niebie z takiego umartwienia dobrowolnego choćby nawet w żołądku twoim znalazł się jaki skromny kawałek-czek mięsa — niż żęby mając żołądek wypchany samemi postnimi potrawami oddawał się wszczecieżństwu, pikiecie lub bezikowi — bo nie tem człowiek grzeszy co je, tylko tem co robi i mówi. Więc pościecie od tłustych mów, od niepomiernego używania napojów — od gry w karty, a zaoszczędzony w ten sposób grosz oddajcie biednym — to będzie istotny post.

Mówię to do bogaczów, bo do biednych, którzy z konieczności zmuszeni są pościć nieraz całe miesiące — mówić o poście śmiešnością jest i wygląda na drwiny.

Tyle jest słów diabelskich o potrzebie postu.

Lwowskie krakowiaki.

Płynie nasza Peltew; przez Lwów sobie płynię Fylarką z gadulstwa od dawna już słynie. Oj słynie z gadulstwa bo mala niecnota, Ogłaszać podłości to jest jej robota.

Dziś nam znów na ucho nowinkę przynosi. Ze gdzieś tam nad Wisłą wiatr **wierzby** roznosi, I rzuca już **zgnite** pod stopy sierpacy. Nie będzie fujarek dla naszych już graczy.

Wisła usłyszała i tak odpowiada: I nad twoim brzegiem różnych zielsk gromada Oj biedne my obie, znać, że z kłajwy bożej, Weiaż się coraz bujniej plugawizna mnoży.

Czy to niene **wierzby**, czy brudne **kamienie**. Jednakowe Polsce zadają cierpienie, Jednakowo boli, kto ją gdzie znieślawia. Bo wszelki czyn podły serce jej rozkrawia.

I szumi tak dalej — a Peltew zaś mruczy: Nigdy krzywda matki — dziecka nie utuczy, I obie są smutne, bo gdzie spojrzą ino Gorse widzą **brudy** — niż te co w nich płyną

Kropido.

Pytania i odpowiedzi.

— Dla czego na balu artystyczno-literackim kostjum pani D. nazwano europejskim?

— Dla wyszczególnienia jej od tych pań, które były nie po europejsku ubrane — a raczej rozebrane.

— Czy to prawda co donosił „Czas“, że na tym balu były dwie egypcejski w wiernych kostjumach z przed 3000 lat?

— Wątpię, bo w owych czasach damy egypciejskie dekolowały się aż do pasa — a ja między najwyżej dekolowaniami na tym balu, żadnej na sposób egypski wydekoltowanej nie widziałem.

— Dla czego dyrekcja teatru wznowiła sztukę „Odkupienie“, która dawniej upadła na tutejszej scenie?

— Dla przekonania krytyków, że publiczność krakowska ma teraz tak strawni żołądek, że wszystko zje co jej podadzą i to nieraz aż po trzy poreje.

— Dla czego „Czas“ nie wymienił między wieńcami dla Szujskiego — wieńca „Nowej Reformy“?

— Dla dania nauki koleżance (?) że każda liszka powinna swój ogon chwalić.

— Czemu ten biust Jana III. miał taką jakąś niezadowoloną minę na balu artystycznym?

— Bo myślał, że naprzeciw niego pod baldachimem zasiędzie jakaś królowa, co mu będzie przypominała jego Marysienkę a tymczasem wpakowały się tam takie fatalne okazy, że królowi aż się niedobrze zrobiło.

— Dla czego na balu strzeleckim nie było prawie całkiem ani członków towarzystwa strzeleckiego, ani ich żon — a na balu kupieckim nie było kupców ani kupców?

— Bo ci panowie i te panie wstydzą się być tem czem są i na innych balach lubią udawać to, czem nie są.

— Dla czego „Czas“ dowodzi, że na wystawie obrazów w Rzymie „Hold pruski“ ma osobny salon skoro to jest nie prawda?

— Bo „Czas“ był przekonany, że nikt tego sprawdzać nie będzie i że mu wierzą na słowo.

— Czytałeś pamiętniki Modrzejewskiej? Cóż ty na to?

— Widać, że sztuka u artystki zeszała bardzo nisko, skoro sztukuje już swój talent takimi sztuczkami.

Na co właściwie pan Koźmian pobiera subwencją od Wydziału krajowego.

Na gaźę dla aktorów? — Nie, bo dochód z przedstawień zimowych nie tylko takową pokrywa w zupełności — ale

jeszcze znaczną nadwyżkę pozostawia w kieszeni dyrekcji.

Czy na utrzymanie personalu teatralnego przez lato? — Nie, bo jak wiadomo od paru lat puszcza dyrektor artystów na zieloną paszę — t. j. rozdaje jednym dymisję, drugim urlopy — innym oboina połowę gaży lub każe im grać na własne ryzyko albo ich **poddzierzawia** swoim kolegom (vide Łukowicz).

Czy na garderobę teatralną? — I to nie, bo od kilku lat nie widzieliśmy żadnego nowego kostiumu na scenie krakowskiej — bo artystki ubierają się za własne, a raczej za pożyczane pieniądze, bo nawet statystki pobierające wó 10 lub 15 reńskich wyraźnie **dziesięć** lub **piętnaście** miesięcznej gaży, muszą mieć własną garderobę. (Zkąd biorą, to już nie dyrekcji rzecz w to wchodzi).

Czy na dekorację i ozdobienie sceny? — Także nie, bo nie tylko nie sprawiano od paru lat żadnej nowej dekoracji, ale nawet starych, wybladłych, powycieranych nie poddawiano. Przystawki są poobdzierane, okna w salonach z łatanego i brudnego tiulu czy gazy — drzwi podziurawione i koszlawe, które nawet w wędrującym by teatrze nie uszły.

Więc właściwie dla czego p. Koźmian pobiera subwencję od kraju? Czy dla tego, że jest stańczykiem? Jeżeliby w istocie tak być miało — jeżeli posady stańczyków mają być tak dobrze płatne, to nie dziwnym się, że stronnicтво owo zdobywa sobie tyle adeptów między karjerowiczami.

QUOD LICET JOVI.

Gdy kto obcy wieś sprzedaje
Kraj i prasa wnet go łaje.
Że go łają się nie dziwię,
Bo to bardzo sprawiedliwie.

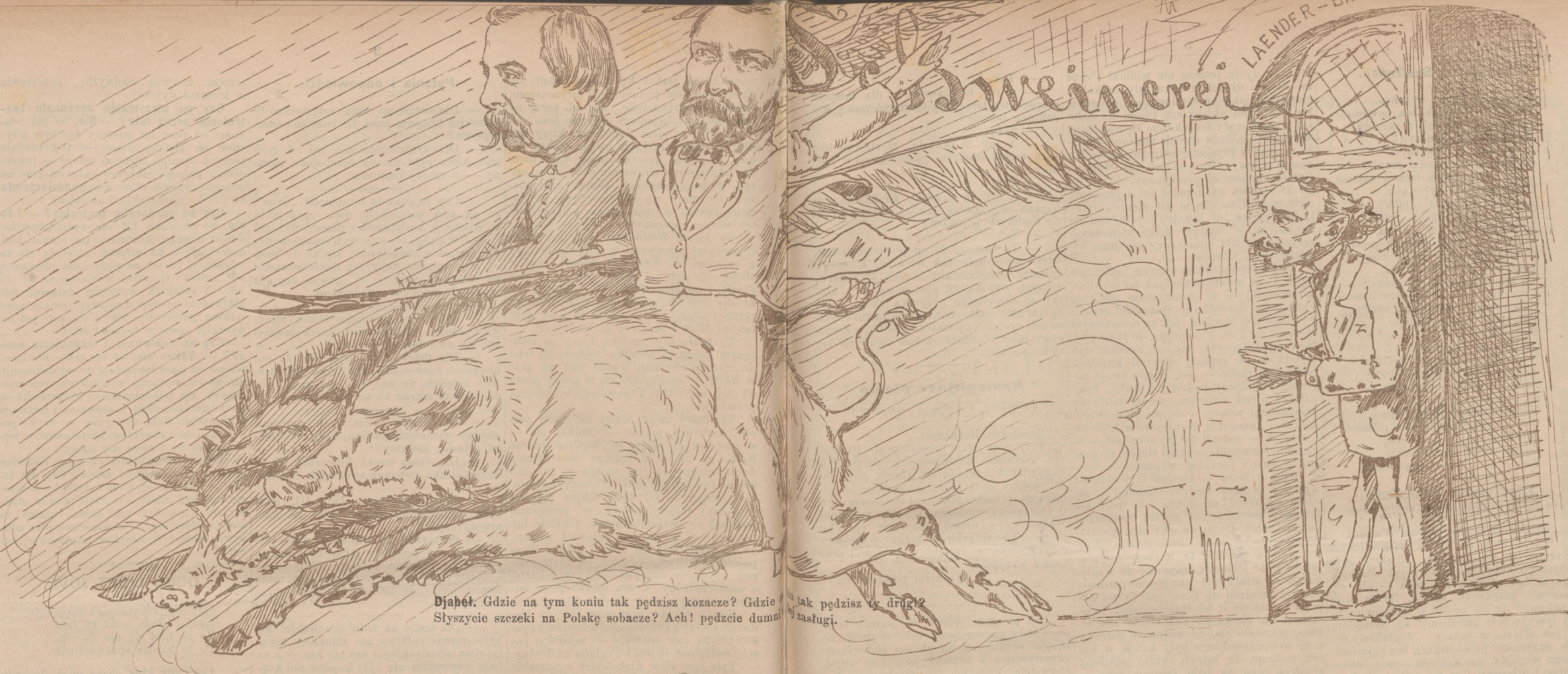
Lecz gdy **ktos** chce mieć dochody
Krajowe wypuszcza wody,
Jakimś Mattonim w dzierżawę..
Nikt nie porusza tej sprawy.

I dzienniki mieżą o nim
Co pakt zawiera z Mattonim
Bez konkursu **ogłoszenia**,
I nikt go dziś nie wymienia.

Ogłoszenie wielko-postne.

Mam zaszczyt donieść Szanownej Publiczności, że stosownie do listu pasterckiego zalecającego wiernym: ścisłe przestrzeganie postu — zaopatrzyłem handel mój w zasoby postnych potraw, przękasek jako to: kawior astrachański, ostręgi, minogi, szproty, flądry, sielawy, bryndza prawdziwa węgierska, sładzie pocztowe wędzone i t. d., które polecam względem pobożnej katolickiej publiczności. Piwo wszelakie w butelkach i na szklanki — dobór win obfity.

W djabelskim okienku wciąż kuka kukulka — Niech żyje Kamiński, Schwartz, Wolski i Spółka.

Djaból. Gdzie na tym koniu tak pędzisz kozacze? Gdzie Słyszycie szczeki na Polskę sobacze? Ach! pędzicie dumnie

...tak pędzisz ty drugi? ...zasługi.

Prezes Koła polskiego: Tłukę jak mogę szachrajskich szczekających, z których przyczyny narodu cześć świętą; na psie języki na zęby.

...bym winien zbrodniarzy tych raczej, ...zjęto.

Historyjka o Szafrancu.

Pocałował pannę w tańcu,
Dziewczę skromne bez powodu
Zelżył zda się, tak z zawodu,
Magnackiego rodu syn!
A rycerski ten się czyn
Odbył nie w czeladzi gronie,
I nie w karczmie, lecz w salonie.
Bohatyrem nie był Kuba,
Ale rodu przysła chluba! —
Za czyn taki pański synku,
Ktoregoby się i w szynku,
Wstydził pewnie chłopek prosty,
Godzien jesteś jawnej chłosty.
Lecz i ci jej także godni,
Co tam siedząc najwygodniej
Przy karteczkach — przy butelce
Gdy rzecz ową sproszą wielce
Usłyszeli — najweselej
Powiedzieli:

„Gdyby to nie graf.....
Ale szlachcie lub żyd brodzki
Tobysmy go w jednej chwili
Zaraz za drzwi wyrzucili“ —
Oj panowie, oj panieze,
Mózgi wasze dziś tu ćwicze,
Choć wiem, że wam nie pomoże
Wychłostanie nawet boże;
Że nie złego nie ukróci,
Boście na wskrós są zepsuci.

List pana Kleofasa

do swojej połowicy o balu kostiumowym.

Sercem ukochana Basieczko moja!

Byłem tedy na owym zachwalonym gazetami i roztrąbionym afiszami balu artystyczno-literackim, który jak miarkuję danym był głównie dla tego — aby się naocznie przekonać można, ile to osób wpakować da się do sal w Sukiennicach, bo rzeczywiście gnietliśmy się powiadam ci jak śledzie w beczce — deptaliśmy sobie wzajemnie po odciskach bez najmniejszego względu na kobiece ogony aksamiłne i atlasowe i to wszystko przy temperaturze trebhausowej. — Siedzieć nie było gdzie — to też staliśmy przeszło dwie godziny z wyciągniętymi szyjami w stronę drzwi wchodowych, czekając na ów zapowiedziany pochód na tle epoki Sobieskiego. Nareszcie odezwały się trąby. Był to podobno sygnał wojenny z czasów Sobieskiego, który mi bardzo przypominał tegoczesne ćwiczenia trębaczy c. k. armji austriackiej — (snać przez wdzięczność za naszą pomoc w odsieczy Wiednia przyswoiła go sobie na wieczną pamiątkę). Potem zagrzmiął marsz starożytny przy dźwiękach którego, wkroczyło przeszło 20 par na salę, którym jacyś panowie przy kokardach torowali miejsce wśród tłumów. Wyglądało to nie źle — ale wiele osób, które spodziewały się czegoś nadzwyczajnego i na bal przybyły z stron dalekich — aby widzieć cuda zapowiadane, krzywiły nosami i miały minę bardzo niezadowolnioną. Ja najciekawszy byłem na menueta, bom owego

tańca w życiu jeszcze nie widział i choć mi odciski djabelnie dokuczwały czekałem cierpliwie, jak nieprzymierzając ongi gdym serdeńko pod okienkiem twoim na całuski wyczekiwał i doczekałem się nareszcie. Wystąpiło jakichś dwóch tatarów i dalej — że skakać w prysiadach wyrznij kacie jak nasz karbowy Hryc na weselu Maryny. Byłem najmocniej przekonany, że to tatarski menuet, aż dopiero jakiś jegomość wytłómaczył mi, że to nie menuet tylko kozak, zwyczajny kozak z prysiadami galicyjskimi, — mający tylko tę nadzwyczajność, że był odtaneczony nie przez kozaków, jeno tatarów.

Po owym tatarskim kozaku jakieś nie ładne i nie młode panie, jak mi mówiono arystokratki — w towarzystwie zdaje się Francuzów, bo tylko po francuzku mówili wyniosły się hurmem, jak za umówionym znakiem ze sali. Powiadają, że jakiś profesor dowiedziawszy się, że arystokracja wyszła — co prędzej chwycił kapelusz pod jedno ramię — pod drugie swoją połowicę i w dyrdy pędził do drzwi, żeby udawać przed narodem, że on także do arystokracji należy — ale się spóźnił biedaczek i zamiast w towarzystwie hrabiów i książąt — musiał iść po schodach w otoczeniu ich wygalonowanej służby, po prostu mówiąc z lokajami w parze.

Baba z wozu — koniom lżej — to też i na sali zrobiło się przestrzniej i zaczęto się bawić na dobre. Ja jako nie tańczący precisnąłem się do restauracji ostrząc sobie apetyt na owe zapowiedziane specjały z czasów Sobieskiego. Zauważyłem w jadalni, że wszyscy zabierają się do jedzenia, zapewne ze względu, że to miały być starożytne potrawy, pierwiej je nieśli do nosa niż do ust dla przekonania się o ich starożytności. Tymczasem ku wielkiemu zdziwieniu wszystkich, pokazało się, że wszystkie potrawy z czasów Sobieskiego były kubek w kubek podobne do owych, które jedliśmy zeszłego roku na balu kostiumowym — różnica polegała tylko na tem, że były nieco droższe. Jedynie przekąski zwane nie wiem dlaczego kanapkami — świadczyły smrodliwym swym zapachem, że jakkolwiek nie z czasów Sobieskiego ale zawsze z odleglejszych pochodzić musiały. Dziś jeszcze czuję ich starożytność i w żołądku i w podniebieniu — choć różnemi zakrapiałem je kordjałami. Mimo owych kanapek na których mi w żołądku rozsiadło się widocznie coś niedobrego — siedziałem na balu aż do rana, bo bawiono się tak ochotnie — że aż mnie starego brała chęć puścić się w tany. — Dziś odpoczywam i robię sprawunki, a jutro posypuję głowę popiołem i wracam na twoje łono sercem ukochana połowico moja.

Twój Kleofas.

Nie w Moskwie.

— Czy to prawda, że tego starego fi luta chcą zrobić piątym magistrackim radcą?

— Tak.

— A czy to prawda, że dla tamtego starego warjata chcą stworzyć nową kosztowną posadę?

— Tak.

— A czy to prawda, że starego lisa chcą zrobić starszym gospodarzem w kurniku?

— Tak.

— A czy to prawda, że fiksującego barana chcą zrobić jakimś rachmistrzem do osobnych poruczeń?

— Tak.

— To znaczy, że od pierwszego tak, odjawszy drugie tak — a od trzeciego czwarte — będąc nic — czyli dwa zera, z czego wynika, że albo mózgi tych, którzy te samowolne głupstwa chcą zrobić są zerami — albo, że uważają za zera tych co ich zrobili radcami miejskimi, a z którymi jako z zerami można robić co się tylko podoba.

Następujące pismo

odebraliśmy z prośbą o umieszczenie:

Szanowna Redakcjo!

Przy niniejszem przesyłam złr. 10 w. a. dla moralnie zaniedbanych przyszłych kandydatów zakładu św. Józefa, aby: jeżeli kiedyś będą może gospodarzami podobnego pikniku jaki miał miejsce w dniu 6. bieżącego miesiąca i roku w hotelu Wiktorja — umieli wszystkie sprychy swego „Towarzyskiego kółka“ w karbach przyzwoitości i należnego kobietom szacunku utrzymać.

Z wysokiem poważaniem

—

List ten szanownego ze wszech miar obywatela umieszczamy tem chętniej, że znając sprawę, w zupełności podzielamy zapatrywania i słuszne oburzenie tegoż obywatela Reńskich 10 przestaliśmy Zakładowi Józefitów.

Nakładem Zygmunta Bensingera, a pod redakcją Andrzeja Odrowąża wyszedł zeszyt czwarty „Świata ilustrowanego“, II. rocznika i zawiera: A) W części literackiej: 1) Krwawe dzieje, powieść T. T. Jeża (c. d.); 2) Gdyby wiersz; 3) Ostateczny krok, obraz z życia Andrzeja Odrowąża (c. d.); 4) Obrazki z za Oceanu; II. Regulasorowie; nadto objaśnienia do rycin lamigłównu i zadanie szachowe. B) W części obrazkowej: 1) Pieszczoszek Mani; 2) Nie udało się; 3) Gród Hunyadi w Siedmiogrodzku; 4) Alchemik; 5) Fraszki humorystyczne: Psikusy. Okładka zawiera następujące rubryki: 1) Poczta redakcyj; 2) nowiny literackie, artystyczne i naukowe; 3) gospodarstwo domowe i wiejskie; 4) Przemysł i handel; 5) wynalazki, odkrycia i wyprawy naukowe; 6) Sprawy szkolne i religijne; 7) wojskowość i siła zbrojna; 8) Komunikacja i zakłady publiczne; 9) Wiadomości o krajach i ludach; 10) Nadzwyczajne wypadki i klęski elementarne; 11) Kronika sądowa; 12) Zabytki i wykopaliska; 13) Zdarzenia z życia codziennego; 14) Nekrologia.

PRZEWODNIK KRAKOWSKI.

Waseł.

Groby królewskie sniezać można codziennie.
Skarbiec kościelny, codziennie o godz. 4 po południu.
Smocza jama codziennie (za zgłoszeniem się do miejscowej władzy wojskowej) bezpłatnie.

Kościół P. Marji.

Wielki otwarcie (rzeźba Włda Strużca), codziennie po poł., za opłatą.
Wieża (wspaniały widok na miasto i okolice) codziennie bezpłatnie.

Muzea i zbiory naukowe.

Biblioteka Jagiellońska (przy ulicy św. Anny) od 9. do 1. dla czytających codziennie, dla zwiedzających we czwartek, a w inne dni za upoważnieniem dyrektora.

Gabinet archeologiczny (w gmachu Bibl. Jag. na dole), codziennie, bezpłatnie wycieczki święta i ferje.
Muzeum techniczno-przemysłowe, (ul. Franciszkańska) codziennie od 10-1 i od 3-5. Wstęp 20 centów w tygodniu bezpłatnie.

Wystawa niestająca Tow. Przem.

Sztuki Pięknych w Ryнку głównym (w Sukiennicach) codziennie od 11 do 4 po południu. Wstęp 30 cent., w niedzielę 15 cent.

Instytucje finansowe.

Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie. — Biura tego Towarzystwa mieszczą się w tym samym gmachu przy ulicy Kleparz Dz. VII Nr. 124 a mianowicie Agencja zabezpieczenia od ognia i gradu w głównym wejściu na dole po lewej stronie. Biura ubezpieczeń na życie na dole dr. a brama.

Towarzystwo wzajemnego kredytu w Krakowie. — Biura mieszczą się w gmachu Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń przy ulicy Kleparz Dz. VII Nr. 124 w głównym wejściu na dole po prawej stronie.

Filija banku hipotecznego. Rynek główny i rog ulicy Szańskiej, dom Nr. W. dz. 103.

Bank galicyjski, Rynek gł. Nr. 19. Godziny biurowe od 9 rano do 3 popoł. procz święt i niedziel.

Kasa Oszczędności, Nr. 468 „Pod nocą brama”. Godziny urzędowania codziennie procz święt od 9 do 1.

Domu bankowe.

Stanisław Feintuch, Rynek głów. Szara kamienica.

Albert Mendelsberg, Rynek N. 9.

Dentyści.

I. Otużyński, (w. Florjańska Nr. 12. Ipiotyki) Od godz. wpót do 10cej do 1cej i od 2 do 6.

K. Goebel (ulica Franciszkańska Nr. 10) Dr. med. Docent dentyści. w Unie. Jagiell. Od godz. 10-3.

Apteki.

J. Trauczyński (apteka pod koroną). Rynek, dom własny, naprzeciwko wieży ratuszowej Instrumenta chirurgiczne bandaże i perfumerye.

Składy fortepianowe.

F. Mastowski, Nr. 309 przy ulicy św. Jana.

Litografie.

A. Pruszyński, ulica Szujska. Podejmuje się wszelkich robót litograficznych.

Zakłady fotograficzne.

Walery Rzewuski, na Wesołej przy plantacjach, dom własny). Fotografuje codziennie bez względu na stan powietrza, wycieczki święta i niedziel po południu Wykonuje wedle najnowszego met. d. które wskazuje nauka i dobry smak. Na wystawy

fotografii nie daje. Ceny jak dotąd umiarkowane.

A. Szubert, przy ul. Krupniczej N. 17, odznaczony medalem na Wystawie Paryskiej 1878 r. Zdejmuje fotografie do naturalnej wielkości, wykonywuje fotografie z polskimi i emalowanymi; koloruje na szkle (Miniatury) jakoteż artystycznie akwarela, Gruncwald, panorama Krakowa, komplety widoków Tur, Szczawnicy i Zęglitowa są do nabycia.

Skład obuwia.

Antoni Markiewicz, ulica Sławkowska Hotel Saski. Skład obuwia męskiego własnego wyrobu. Za trwałość i dobroć materiału rezy. Obstalunki i reperacje wykonują punktualnie. Ceny nader umiarkowane.

Hołele

Drezeński Ziembickiego, Rynek główny i rog ulicy Florjańskiej. Restauracja z polską kuchnią.

Restauracja.

Bogusiewicz i Maszynskiego w hołele waskim przy ulicy Sławkowskiej. Kuchnia francuzka, dobór win wszelkich gatunków.

Kawiarnie.

Rehman, Rynek, w Krzysztoforach I piętrowo. Kawiarnia na sposób zagraniczny urządzona. Bilardy oraz czytelnia wszystkich pism periodycznych tak polskich jak niemieckich, francuskich i angielskich.

Magazyny i handle.

Wilhelm Fenz, (Rynek Nr. 48, wprost kościoła św. Wojciecha. Magazyn towarów galanterijnych i perfumeryj. Wielki skład nasion kwiatowych, jarzynnych i pastewnych z najlepszych źródeł.

Leon Feintuch, (Sukiennice wprost koło św. Wojciecha). Największy magazyn nowości, towary galanterijne francuzkie i angielskie, kwiaty paryskie najniejsze artykuły toalety męskiej i damskiej, przedmioty do podróży. Także sam Magazyn w Ławowie w gmachu banku Hipotecznego naprzeciwko hotelu Georga

Józef Riedel, Rynek główny, naprzeciw kościoła św. Wojciecha „pod Jaszczurkami”. Skład wszelkich przyborów do baftu i szycia płócien i białej szewskiej, perkal, gotowej bielizny damskiej i męskiej własnego wyrobu, perfumery, materij i gołonow na aparata kościelne it. p.

Główny Skład Herbaty.

Andr. Schultz, Rynek ul. Nr. 26. Handel towarów norymberskich i korzennych. Skład papieru, przyborów piśmnych i rysunkowych, farb, lakierów, pendzli i złota malarskiego, korali i paciorków szklanych w różnych gatunkach, oraz fabryczny Skład pasty woskowej do zapuszczania posadzek.

F. Lenert, ul. Sławkowska Nr. 261 Cement portlandzki, gips i farby.

Juliusz Grosse, Rynek gł. w pałacu Spiskim. Handel hurtowny i detaj Win i Herbat.

F. Lenert, ul. Sławkowska Nr. 261. Hurtowny handel win wszelkich i towarów kolonialnych. Herbata, arak, wódki, portery, sery, smalec, słonina it. p.

Jan Janiga, I. 41, ulica A B, Rynek główny. Handel towarów kolonialnych i Materjałów aptekarskich.

Główny Skład Wód mineralnych krajowych i zagranicznych. Wielki wybór WIN węgierskich, łokajskich i zagranicznych. Prawdziwy Koniak,

Rum Jamaika, Cuba, Arak Bawia, de Goa, Wódki krajowe i zagraniczne, Oliwa Prowanca, Dobrowy wybór Herbaty rosyjsko-chińskiej i Kawy, oraz Specjalitetów lekarskich po jak najumiarkowanszych cenach.

H. Fritsch, Maty Rynek. Skład towarów kolonialnych, farb, win węgierskich i zagranicznych, wódek, Nafity amerykańskie i krajowe. Główny skład herbaty, Cementu Portland i Gipsu.

Antoni Suski. Róg ulicy Grodzkiej i Szerokiej dom własny. Wszelkie towary korzenne, Wina węgierskie, austriackie, reńskie i francuskie. Prawdziwy koniak, runy i araki, wódki zagraniczne i krajowe, kawowa, czekolada, herbata chińska i angielska, oliwy, musztarda, cukier, ryby marynowane, sery, wędliny, przekąski gorące mięsne, porter, piwo okocimskie.

JAN FISCHER, w pałacu spiskim. Skład papieru, materjałów piśmnych, rysunkowych, przyborów szkolnych i towarów skórkowych. Bilety wrytowane. Wybór papieru listowego tak polejczyco jak i w pudełkach — z monogramami, lub bez.

J. BAZES wielki skład angielskich francuskich, belgijskich i czeskich towarów szklanych, kryształowych, zybandoli, lamp, akwaryj, złotych rybek i porcelany; przy ul. Grodzkiej Nr. 107, naprzeciw kościoła św. Piotra po najumiarkowanszych cenach fabrycznych.

W. Goldwasser w Krakowie, gł. Rynek Nr. 44.

Główny skład Wód mineralnych. Skład Herbaty i towarów kolonialnych.

Zegarmistrze.

W. BOJARSKI zegarmistrz, dawniej przy ulicy Grodzkiej obecnie w Sukiennicach, (sklepek Nr. 24 od strony ulicy Szezwkiej) poleca swój: dobrowy skład zegarów pendułowych stołowych francuskich oraz zegar kieszonkowych najświetniejszych fabryk szwajcarskich i francuskich.

Właściciel niniejszego magazynu, przy istniejąco tego jego firmą, już od lat 15 starał się zapewnić aby nie tylko towarem doskonałym, ale i rzetelnym wykonaniem powierzonych mu robót, zaskarbił sobie zaufanie powszechne. Pozyskany wzdgląd będzie on i nadal wdnie odpowiadał. Zamówienia z prowincji uskutecznia się jak najrychlej. Wszelkie zamiany podejmuje. Reperacje wykonywa najdokładniej z jednoraznym poręczeniem. Geny przystępne.

Magazyn ubiorów męzkich.

Józef Zarzycki, ulica Florjańska I. 338. Ubioru gotowe według najnowszej mody. Wykonuje wszelkie zamówienia w 24 godzinach. Wielki wybór kurtów, sukna i drytlów z fabryk zagranicznych.

Cukiernia.

REMAN & HENDRICH (Sukiennice). Pałaca Szanownej Publiczności wyroby pierwszej jakości, Pokoje dla Dam i osób niepalących, oraz osobne pokoje dla pałeczek urządzone z komfortem na sposób zagraniczny. Zawsze wyborowa Konsystencja i skrupuła usługa oraz dobrowa czytelnia dzienników krajowych i zagranicznych.

Wielki wybór najwyborniejszych cukrów, ciastek, owoców smarżonych czekol. t. p. Lody o każdej porze roku. Likieri i wina jakoteż chłodniki i napoje wogóle.

Magazyn mod.

oraz pracownia sukien i okryć damskich Aleksandry Zamyskiej, w Krakowie Rynek główny, Sukiennice Nr. 19, poleca znaczny wybór kapeluszy damskich przycząc wszelkie zamówienia w zakresie toalety damskiej wchodzące.

Fabryka pierników.

K. Molecki w Krakowie przy ul. Brackiej I. 158. Pierniki salonowe w paczkach po 40 ct i po 30 ct. Placek królewski przekładany I zbr. 60 ct. Paczka przekładanych pierników konfiturą za 50 ct. Cieluskiwo 30 za 25 ct. Cennik pierników rozsyła darmo

Zakład stolarski.

Romana Chmurskiego (firma protokolowana) przeniesiony z ulicy J. Józefa na ulicę Szujskiej do własnego domu po I. 105, wykonywa wszelkie roboty fabryczne, kościelne, meblowe, oraz intruztacje na sposób francuski i angielski, palcejący się nadal łaskawym wzdgląd Szanownej Publiczności.

Sprzedaz mięsa.

Antoni Świątek, ulica Teatralna, gdzie kawa podkorka. Sprzedaje mięsa wotowego w najnowszy sposób i fabryka wyrobów masarskich. Ceny umiarkowane

Fabryki wyrobów masarskich.

Marja z Armolowiczów Kurkiewiczowa, ulica Mikołajska Nr. 438, poleca wyroby masarskie do dziesiątej ceny wymagał tak w rozmiarłości jak cenie przystępnej — święto i czysto do usług Sz. Publiczności.

Wiktor Armolowicz, ulica Florjańska pod I. 352 poleca Sz. Publ. wszelkie w zakresie wchodzące wyroby masarskie starannie wykonane cenach najumiarkowanszych.

Stanisław Armolowicz, ul. Grodzka I. 92. Skład wędlin i delikatówo szwajcarskich

J. K. Kurkiewicz przy ul. Grodzkiej pod I. 85. Poleca wędliny i wyroby masarskie z nadzwyczajną czystością, smakiem, w połączeniu z świeżością dobrowego mięsa wykonane.

Zakład kowalcki.

M. Salwiński, ulica Wielopole dom własny pod I. 3. Podejmuje się wszelkich robót kowalckich, stelmackich, siudlarskich, i lakierowniczych, po cenach najprzystępniejszych. Ma również w składzie do sprzedania różnego rodzaju powozy nowe i lub bardzo mało używane.

Wszelkie zamówienia nowych przedmiotów oraz wszelkie reperacje wykonuje jak najstaranniej i najpunctualniej.

Skład drzewa

Stalomon Liebling Podbrzezie Nr. 110. Dodatek można najlepsze drzewa tak budowlanego jakoteż opałowego. W składzie tym znajdują się najczystszy wybór wszelkiego materiału z drzewa sosnowego, świerkowego, dębowego, bukowego i ołchowego — oraz gotowe belki z suchej jedliny i sosny, za których trwałości i dobroć rezy właściciel kupującym.

Ceny nadzwyczaj umiarkowane

Telegram spóźniony nieco.

Rzeczpospolita Guatemala 1. Lutego godzina 8 wieczorem.

W tej chwili Prezydent zamknął posiedzenie Izby następującą przemową:

Panowie deputowani!

Ostatnie obrady nad budżetem przekonały waszego prezydenta, że prezydent, który tyle dobrego dla tej starej stolicy kraju uczynił, jest w czynnościach swoich przez was paraliżowanym. Dla czego? za co? pytam się was panowie deputowani.

Tylko energii prezydenta zawdzięczacie, że niebawem otwartym będzie budynek wdziałkom Terpsichory poświęcony! Wodociąg, rozwiązanie kwestyi założenie domów przymusowej i dobrowolnej pracy — oświetlenie stolicy światłem elektrycznym — przeprowadzenie komunikacji mostowej z sąsiednim krajem, nawodnienie błoni otaczających stolicę — zaprowadzenie jarmarków na bydo — które ściągają tłumy zagranicznych kupców — uchronienie stolicy ciągłem prezydenta dreptaniem, od wielkiej klęski — bo od przeprowadzenia pod jej bokiem kolei żelaznej w sąsiednim kraju — to również niespożyte dzieła tylko samejstnej energii Prezydenta!

Panowie!

Za tyle i tak znakomitej działalności prezydenta Waszego, który po poprzedniach swoich objął rząd w najopłakaniejszym stanie, zaczynać mu niesforneścią odwdzięczać się. Podkopujecie czem tylko możecie szczególnie ciągłemi interpelacjami powagę i stanowisko Waszego prezydenta. Po co pytam się te interpelacje, wnioski i t. p. gadaniny, kiedy Prezydent wasz wszystkie sprawy **ma przed oczyma i nie spuszcza z nich prezydjalnego swego oka?**

Panowie!

Aczkolwiek jestem prezydentem i poświęcałem się zawodowi politycznemu — to przecież nie jestem politykiem — lecz każdy mąż stanu przynza mi — czego dowodem może być nieszczęśliwa Francja — że kraj w którym izbza prześciga w energii swego władce znajduje się na pochylej drodze — że wtedy rząd prezydenta traci na wrodzonej energii i sprężystości, a na podobne niesforne postępowanie ani ja ani moi następcy zgodzić się nie mogą.

Panowie deputowani!

Zamykając dzisiejsze posiedzenie daję wam prezydent wasz uroczyste upomnienie, abyście osobę jego należycie czcili i szanowali jak sobie na to zasłużył — abyście buntowniczym podszeptom jego ministrów o stanie kraju nie dawali posłuchu — bo w razie przeciwnym prezydent zniewolonym będzie uciec się do nadzwyczajnych a przysługujących mu środków. Nie ścierpi on, aby nadal trwały podobne, władzy jego uwłaczające stósunki. Dixi!

Do profesora Wierzbowskiego.

Żeś podły, rzecz zwyczajna, świat ma podłych [wielu.

Żeś bezczelny... to także nie dziwi nikogo, Boś takim stać się musiał Moskwy wielbielcu Skoro postanowił iść jej piesków drogą. Ale to najdziwniejsze że twoje sumienie Nie drgnęło, gdy ujrzałeś wielkich mężów cienie!

Kochanowskich, Górnickich, Skargę, Niemcewicza, Krasieńskiego, Juljusza, Pola, Mickiewicza, Święty język plugawisz kazirodczą sliwą, By do carskich łask wyleźć z obrózek drabina.

Kiedyż koniec plugastwu?! Zdracjów, apostatów, Mędrców-faryzeuszów, nędznych dyplomatów, Profesorów trujących młodzież, niekzemników Wszelkiej barwy, wszelakich nazw mamy bez miary, Od czasów Targowicy do zgraj wsteczników, Służalców bez sumienia, bez wstydu bez wiary.

Mieliśmy już i mamy... mamy coraz więcej Czcieli złotyeh cielew i sily zwierzęcej. Mamy już część młodzieży pysznej, która dmie się Jak Nabuchodonozor puszczonej na pasze, I myśli że podejmie święte sprawy nasze, Że święty sztandar Polski w przyszłości poniesie, Że depęc sławę ojców i ojezyste dzieje, Z potęgą swolch hasel w świecie zajaśnieje!

Mieliśmy już prócz sławnych wodzów Targowicy, Nie jednego co wierzył w laskawość Carycy. Mieliśmy już Ankwiczów, mieli Ożarowskich, Ziabiellów, Kossakowskich, Ponińskich, Górów-
[skich,

Mieliśmy już Siemaszków, Niemezków, Popielów. Mamy zastęp „praktycznych”, biez na „marzycielów”. Lokajów Margabiego: Jerzego, Krzywickich, Genjalnych Spasowiczów, uczonych Lisiekich, — I tych co widząc w właścicielu „kraju” Mądrość, chcą w ślady jego dostać się do rajy, Do tego rajy, gdzie „lud tak kocha Polaków“ (*), Gdzie panują Suworin, Katków i Aksaków.

Powiedz nam profesorze, w jakiej chwili szalu Przysza tobie odwaga wleźć do tego kału?! Widziałeś jak z odstępów tych każdy oplwany, Wzgardzony, przekleństwami narodu ścigany! Ty im zazdrościś sily która na ich twarzy Jak piętno niezmaszane podłości się żarzy? Wszak ciebie ostrzegano!... Ty pychą nadęty Znałbyś się, choć groził narodu głos święty! I pewno „dobre chęci miałeś”! Zwrotka znana!.. Przez każdego zbrodniarza zwykle powtarzana!

Czy umyślnie, czy niechęc kto wlewa truciznę W ducha młodych pokoleń, ten zdradza Ojczyznę.

Kiedyś twoje ofiary za nagrodę tobie Jak dziś ci rzekli „Padlec” — wyrzują na grobie. Belzebub.

Na linji A-B.

I-szy akademik. Coż to za śliczne dziewczę ta panienka co z matką swoją zbliża się ku nam. Patrzcie, to istny anioł.

(* Słowa Spasowicza.

2-gi akademik. Co? co? Czy kolega słyszy. Unosi się nad kobietą — nazywa ją aniołem. Widocznie, że nie czytał Darwina, bo w razie takim byłby zawołał: jakaż to przyciągająca małpeczka!

3-ci akademik. Wiesz kolega, ja także nie czytałem Darwina ale mi się zdaje, że tam także musi być coś o pochodzeniu aniołów...

2-gi akademik. No tak, na karcie 45 najwyraźniej dowodzi, że aniołowie także od małp pochodzą...

I-szy akademik. A na karcie 452 czwarty wiersz od dołu znajduje się następujący ustęp: „Nie wszysey ludzie od małp pochodzą Są tacy, którzy nigdy nie nie czytali, niezego się na serio nie uczyli — nad niczem się nie zastanawiali — którzy nie mają najmniejszego wyobrażenia o potędze samoistnego myślenia — a o wszystkiem na świecie jak z katedry dowodzą ani wiedząc ile się tem bliźnią. Takie genjusze, (to już jest na karcie 453) pochodzą w prostej linji od pewnej obywatelki ziemskiej, która w czasach przeobrażania, zaliczała się w poczet nierogaczyny.

Uwagi śledziennika.

Pan Wrotnowski naczelny dyrektor Banku krajowego w memorjale swoim do ministra skarbu okazuje gorącą chęć dokopania zaufania publicznego ka galicyjskim Kasom Oszczędności. Na szczęście argumenta, którymi tę robotę rozpoczyna są tak oklepane, że bodaj czy już ich nie wypiewują wróble zaczynające się gnieździć na dachu Banku krajowego.

P. Wrotnowski zdaje się nie wiedzieć o tem, że obecne powodzenie Kas Oszczędności w całej Austrji datuje się od krachu wiedeńskiego. Kiedy wszystkie papiery wartościowe rządowe i bankowe obniżyły się znacznie, wówczas ich posiadacze złożyli ostatki swego mienia w Kasach Oszczędności, zatem nie oszczędności, ale kapitały fluktuacjom wielkim podlegały zaczęły. Dla pana Wrotnowskiego urządzenie Kas Oszczędności we Francji zdaje się być alfą i omegą dla naszych — zapomina jednak owo, że nie wszystko co jest dobrem w jednym kraju, może być pożytecznym w drugim. Zobaczymy jak się z zadania swego wywiążą, urządzone w tym duchu pocztowe Kasy Oszczędności w Austrji.

Ludzie fachowi ocenili już zapewne pomysły i zamiary tego memorjału i przynajmniej mi, że twierdzenie o ciągłym zagrożeniu bankructwie Kasom Oszczędności jest czynnikiem burzącym, oburzającym i podburzającym przeciwko owym Kasom. Gdyby ten memorjał czytali prostaczkowie jużby się dzisiaj rozpoczęła przeciwko nim szkodliwa działalność. Czytelników myślących nie zraża tę strachy na lachy, bo oni wiedzą, że w ponurych barwach skreślone stanowisko Kas Oszczędności

CUDA PRZEMYSŁU.

Zarząd maszyn hydraulicznych "Wielkiej fabryki anglo-brytyjskiej srebra" sprzedaje wszelkie towary o 75 procentów niżej szacunku. Za nadstawą kwotę lub za zaliczką pocztową 16 marek czyli 8 fl. 75 ct. w. a. otrzymuje się 1-k najdoskonalszy serwis stolowy i deserowy z najlepszego anglo-brytyjskiego srebra (co poprzednio przeszło 60 fl. konsztorak), przy czem każdy zamawiający otrzyma piśmienne poręczenie, że zakupione wyrobki z tego metalu pozostaną przez lat 10 niezmiennie białymi.

6 **nożów stołowych** z ostrzami z przedniej stali
6 **widelców** z prawdz. anglo-bryt. srebra z jednej sztuki.
6 **tyczek stołowych** z anglo-bryt. srebra massive.
6 **tyczek do kawy** z anglo-bryt. srebra.
1 **tyczka wazowa** ciężka z anglo-bryt. srebra.
1 **tyczeczka** do śmietanki z anglo-bryt. srebra massive.
6 **wyśmienitych podstawek** pod noże z anglo-bryt. srebra.
6 **sztuk nożów deserowych** z ostrzami stalowymi.
6 **ciężkich tyczek deserowych** z anglo-bryt. srebra.
6 **ciężkich widelców deserowych** z anglo-bryt. srebra w jedn.-j szt.
6 **najprzewd. rzeźbionych filiżanek** prezentac.
1 **Sitko** do herbaty najlepszego gatunku.
1 **solniczka**, 1 **pieprzniczka** i 1 **naczynko** na patyczki do zębów.
2 **pełne efekty salonowe lichtarze** stołowe.
60 **sztuk** razem.
Proszek do czyszczenia metali
1 **pakiet 25 ct.**
Jako dowód, że mój atons nie polega na oszukaństwie, obowiązuję się publicznie, że w razie gdyby ten towar nie sp. dobał się, żągo przyjmie napowrót bez wszelkich trudności.
Kto więc życzy sobie nabyć do bry i pewny towar, i ich się uia z zaufaniem, jak długo zapas starczy, do

L. Gutmann.
Wien, II., Daringasse N 2,
Gen eral-Depot der anglo-brit. Silber-Fabrik.

H. NIEMETZ optyk i mechanik,

ma zaszczyt zawiadomić
Szan. Publiczność iż magazyn przoniósł do: **Sukiennic Nr. 30**, sklep narożny od strony **ratusza**.

Polecam maszyny jedynie najnowszej konstrukcyi z fabryk zagranicznych i będę jak dotąd sprzedawał na raty po 1 Złr. tygodniowo lub podług umowy z 5-letnią gwarancją.

Polecam zarazem mój **ZAKŁAD OPTYCZNY** warsztat mechaniczny i skład części maszynowych jakoteż nici oliwę i t. p.

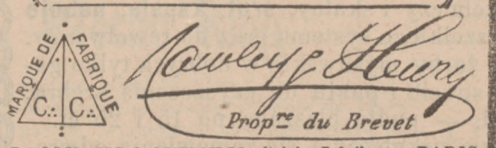
Najuprzejmiej dziękując moim P. T. odbiorcom za dotychczasowe względy i zaufanie, jakeimi tak licznie zaszczycać mnie raczyli, starać się będę i nadal wszelkim Ich możliwym wymaganiom zadosyć czynić.
Z uszanowaniem

H. NIEMETZ, optyk i mechanik.
Sukiennice, Nr. 30.

NAJLEPSZE PAPIERKI DO CYGARETÓW są LE HOUBLON

Wyrób francuzki przestrzega się przed naśladowaniami!!!

Prawdziwymi są te papierki cygaretowe tylko wtedy, jeśli każdy papierek jest oznaczony stemplem LE HOUBLON, a każda okładka poniżej umieszczoną marką ochronną i podpisem.

Cawley & Henry, alleinige Fabrikanten, PARIS
seuls Fabricants brevetés des Marques:
PAPIER ANANAS Couleur Mals
LE DRAPEAU NATIONAL Blanc ou Mals
Qualité supérieure Aux Armes de chaque Pays

Skład towarów towarzyskich i galanteryjnych
JAN BAJER pod firmą:
przy ulicy Grodzkiej pod 1. 89.

Ze zbioru w r. 1882.

Dostarczam pocztą oplatnie, oclone i opakowane w 5 kilowych pakunkach za zaliczką pocztową:

Migdały Pulejskie najlepsze wyluszczone	kilo po	1 złr. 24 cent.
Rozeuki suttan. złoto-żółte bez pestek	" "	78 "
Winogrona Malaga stołowe najlepsze	" "	1 " 16 "
Figi Suttan. duże	" "	1 " "
Daktyle Muskatowe 36lte najl.	" "	1 " 77 "
Pomarańcze Messyńskie I. za koszyk. (30-40 szt.	" "	1 " 75 "
Cytryny Messyńskie I. za koszyk (35-45 szt.)	" "	1 " 80 "

F. SAMBO, Triest.

GUMA! GUMA!

Preserwatywy prawdziwe paryzkie

jako też i wszelkie inne

przedmioty gumowe dla mężczyzn i kobiet;

wysła z całą punktualnością za zaliczką pocztową. Cenniki darmo.

Skład towarów gumowych w Pradze 699/II.

I. B. PRÜWER

DOM KOMISOWO - SPEDYCYJNY,

w Krakowie, ulica Podbrzezie, Nr. 36.

załatwia wszelkie ekspedycje na komorze rosyjskiej w **Michałowicach**, także podejmuje się dostawy towarów i maszyn na miejsce przeznaczenia.

Przyjmuje także w komis **zboże i towary**, pośredniczy w kupnie i sprzedaży z bardzo małą prowizją.

Magazyn obuwia damskiego

istniejący od lat 13 przy ul. Floryańskiej l. 330,

zaopatrzonej został w najwykwintniejszy towar według najnowszego fasonu z towarów zagranicznych jakoteż i krajowych. Wszelkie zamówienia w większej lub mniejszej ilości **natychmiast** uskutecznione zostaną.

Co się tyczy ceny, to daleko niższa niż gdzieindziej, a nawet zagranicznych i z Wiednia sprowadzanych — a za **dobry i trwały** materiał ręczy długoletnia firma.

Zaszczycony na Wystawie światowej w Wiedniu dyplomem a w **Krakowie** i **Białej** medalami, ośmielam się polecić laskawym względom Pań tak **magazyn** jako i moją **pracownię obuwia**. **Stanisław Kozłowski.**